

Dolors Garcia Cornellà recrea l'experiència «impressionant» de la nevada del 8 de març

RAMON MUNTANER DE LIT. JUVENIL

DOLORS GARCIA CORNELLÀ
«S'ACOSTA UN FRONT FRED QUE DEIXARÀ NEU A COTES BAIXES»

► Una masia convertida en refugi és el centre d'aquesta novel·la gestada mentre patia els efectes de la neu

GIRONA | D. BONAVENTURA/ A. CARMONA

■ «Va ser impressionant: una nevada de por que ens va deixar vuit dies sense llum, telèfon o estufes», explicava Dolors Garcia Cornellà, que va aprofitar l'experiència viscuda el 8 de març de 2010 per construir la novel·la *S'acosta un*

front fred que deixarà neu a cotes baixes amb què ha guanyat el 26è premi Ramon Muntaner de Literatura Juvenil.

Gestat –però no escrit: «com, si no teniem llum?»– en el temps que l'escriptora va quedar incomunicada a Vilobí d'Onyar, el llibre converteix una masia d'un poble inventat en el refugi on es reclouen un grup de personatges que queden «penjats» per culpa de la neu. Els propietaris de la casa, que amaguen una història que es remunta a la guerra; el conductor i els passatgers d'un bus escolar o una prostituta de carretera són els habitants d'un «microcosmos de sentiments» amb què Garcia Cornellà repeteix premi literari a Girona 26 anys després de rebre el Just Manel Casero per *Albert*.

MARC MARTÍ

Premi «ex-aequo» per a la Viquipèdia i el Corpus Literari de la Càtedra Màrius Torres de Lleida

XI PREMI LLETRA D'ESPAYS DIGITALS

J.R. GOMÀ I J. R. VENY-MESQUIDA

MARC MARTÍ

GIRONA | D. BONAVENTURA/ A. CARMONA

■ El Premi Lletra d'espais digitals de literatura catalana a les millors iniciatives a Internet s'ha atorgat *ex-aequo* (es reparteixen els 1.200 euros del premi) a dos projectes. Per una banda, al president de l'associació amical de la Viquipèdia en català, Joan Ramon Gomà, va recollir el premi per la secció que l'enciclopèdia digital dedica als autors i obres de la literatura catalana.

Gomà va detallar l'impacte d'aquesta enciclopèdia, una obra col·lectiva i de consulta gratuïta i que, per tant, entén Gomà que és «molt més potent». El català és la 14ena llengua mundial per nombre d'articles escrits i, per això, Gomà reconeix la importància d'aquest fet perquè, al tractar-se d'una enciclopèdia de programari lliure, no hi ha lleis lingüístiques ni pressions polítiques al darrere de Viquipèdia.

L'altre part del premi s'ha atorgat al Corpus literari digital de la Càtedra Màrius Torres de la Universitat de Lleida. El director de la càtedra, Joan Ramon Veny-Mesquida, va explicar que es tracta d'un projecte que recupera obres i gravacions sonores d'autors dels segles XIX i XX de la literatura catalana, les digitalitza i les penja a la xarxa. De fet, Veny-Mesquida va remarcar «la voluntat pancatalanista» del projecte perquè també inclou escriptors de les Balears, la Catalunya del Nord, l'Alguer i el País Valencià. Així, es dona molta més projecció internacional i els han sortit projectes ja als EUA i Gran Bretanya vinculats a l'obra.

Explosió poètica de vitalitat interior

XXXIV MIQUEL DE PALOL DE POESIA

VINYET PANYELLA
«SANG PRESA»

GIRONA | D. BONAVENTURA/ A. CARMONA

■ La guanyadora del premi Miquel de Palol de poesia, Vinyet Panyella, es manifestava doblement encantada pel guardó. Per una banda, va explicar, perquè «veure que una obra agrada és sempre una victòria»; de l'altra, perquè *Sang presa*, el recull de poemes premiat, com la literatura de Miquel de Palol, pretén ser una expressió de vitalitat sobre el paper. Però, deia Panyella, si bé l'obra de Palol, «un poeta que m'agrada molt, però que he descobert tard», impressiona per la seva vitalitat extrovertida, el tretze poemari de la sitgenca és «una explosió de vitalitat interior», on ha bolcat impressions, sentiments i reflexions.

Escrit durant aquesta primavera, el llibre de Panyella es divi-

MARC MARTÍ

deix en tres parts nascudes de motivacions diferents.

En la primera, *La grua del Liceu*, la poetessa contrasta el paisatge urbà de Barcelona amb la seva vida interior a partir de les impressions provocades per la lírica de les òperes, però també per les vivències experimentades a l'establiment que hi ha just davant del tea-

tre, el Cafè de l'Òpera. La segona part, *L'illa dels morts de Böcklin*, pren el nom de les pintures del suís i és una suite «amb molt sentiment», fruit de la relació amb el desaparegut Baltasar Porcel.

La tercera, *Sang presa*, són catorze poemes que expressen geografies i circumstàncies sobre l'art i la vida mateixa.

El «Benvolgut» examant dona el premi Cerverí de cançó als Manel

XVII CERVERÍ A LA LLETRA DE CANÇÓ

GUILLEM GISBERT (MANEL)
«BENVOLGUT»

GIRONA | D. BONAVENTURA/ A. CARMONA

■ *Benvolgut*, la delicada carta a un examant amb què els Manel obren el seu segon disc va ser reconeguda, per votació popular, com la millor lletra de cançó amb el 17è premi Cerverí. La banda barcelonina, que no va poder recollir el guardó perquè era a Alacant amb la gira de presentació de «10 milles per veure una bona armadura», competia amb Antònia Font (*Me sobren paraules*), Refree (*Mil i un possibles finals*), El Petit de Cal Eril (*Partícules de Déu*), Inspira (*Foc i brases*), Mine! (*Pastís*), Mazoni (*L'home número 12*) i Casasses i Comelade (*El vers d'abans d'ahir*).

Mireia Sopena: «Som un país imparabile»

XXXII CARLES RAHOLA D'ASSAIG

MIREIA SOPENA
«JOSEP PEREIRA, UN EDITOR EN TERRA DE NAUFRAGIS. LLIBRES DE L'ÓSSA MENOR»

GIRONA | D. BONAVENTURA/ A. CARMONA

■ L'editora Mireia Sopena (Barcelona, 1975), considera que mentre Catalunya pugui comptar amb gent de fe i obstinació com l'editor Josep Pereira (1917-2003), «aquest serà un país imparabile». Mireia So-

pena ha guanyat el premi Carles Rahola d'Assaig per l'obra *Josep Pereira, un editor en terra de naufragis. Els llibres de l'Óssa Menor (1949-1963)*, un homenatge a la figura d'un gallec tenaç i discret que, en ple franquisme, va fundar la col·lecció de l'Óssa Menor, que perviu seixanta anys després. Aquesta col·lecció va ser en temps molts difícils una plataforma editorial per a poetes eminents com Ribà, Bartra, Pere Quart, Espriu,

Leveroni o Vinyoli, i va contribuir a descobrir, gràcies als premis literaris que va promoure, joves promeses com Perucho, Sarsanedas, Blai Bonet, Estellés, Martí i Pol o Bauçà.

Per Sopena, no deixa de ser irònic que Pereira es financés amb els ingressos dels llibres que, sobre educació femenina, editava la seva dona sota pseudònim.

A través de testimonis inèdits de l'editor i dels poetes, «d'una fran-

quesa sovint escruixidora», l'obra premiada reconstrueix la història de l'Óssa Menor i les vicissituds personals i polítiques que il·luminen sobre l'activitat cultural de resistència antifranquista.

Mireia Sopena s'ha dedicat a la docència. Entre altres activitats, entre 2003 i 2011 ha coordinat amb Francesc Foguet la col·lecció d'assaig Argumenta de l'editorial El Cep i la Nansa. Proa publicarà l'obra premiada.

MARC MARTÍ